

KURJER ZAGŁĘBIA

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec, ul. Dęblńska Nr. 7.

We wtorek, dnia 12 września, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci

S.†P.

IRENY ZALESKIEJ

odbędzie się w kościele parafijalnym, o godz. 7 i pół rano Msza św., na którą zapraszają kolegów, znajomych i życzliwych pozostali w głębokim smutku

1222

Rodzice, siostry i rodzina.

Zjazd Straży Ogniowych.

Jak już donosiliśmy w ubiegły piątek rozpoczął się w Warszawie zjazd Straży Ogniowych z całego Królestwa Polskiego.

Nabożeństwo uroczyste na intencję straży odprawił w kościele św. Jana J. E. Arcybiskup Kakowski w otoczeniu licznych kleru. Całą nawę kościoła wypełnili delegaci straży ogniowych, w prezbiterjum zaś zajęli miejsca: organizatorzy Zjazdu, reprezentujący zarząd miasta I-y burmistrz inż. Piotr Drzewiecki, przedstawiciele wszystkich poważniejszych instytucji miejskich i krajowych, z Radą Główną Opiekuńczą na czele. Przed nabożeństwem J. E. Arcybiskup dokonał poświęcenia nowego sztandaru Straży Warszawskiej.

Po ukończeniu nabożeństwa uczestnicy Zjazdu w szeregach ruszyli z ul. św. Jana przez Kraków. Przedmieście, Nowy Świat i Aleje Ujazdowskie do siedziby Warsz. Tow. Łyżwiarskiego w Dolinie Szwajcarskiej, obszerne sale której ledwie mogły pomieścić tylu uczestników obradujących.

Pochód straży odbywał się w następującym porządku: Na przodzie poszli delegaci komendy Milicji Miejskiej, następnie — orkiestra straży, a za nią komendant ze sztabem, chorągwie ze sztandarem, pobok dwaj asystenci, dalej — honorowy pluton od 1-go oddziału, członkowie zarządów poszczególnych straży oraz delegaci instytucji, 4 plutony straży warszawskiej i wreszcie — olbrzymi zastęp przedstawicieli straży, śniących kaskami i grających barwami mundurów.

Publiczność wszędzie gotowała pochodowi gorącą owację. Wiele domów przybrano chorągiewkami o barwach narodowych oraz kwiatami i emblematami straży.

W Sali obrad na wzniesieniu, przy stole prezyjalnym zasiadli organizatorzy Zjazdu pp.: Tuliszkowski, Drzewiecki, ks. Szkopowski, Barylski, Chomicz, Rychter oraz Dzierzbicki, jako przewodniczący.

Zagaił zebranie prezes Główniej Rady Opiekuńczej p. Stanisław Dzierzbicki, poczem przemawiali: Zastępca prezydenta m. stol. Warszawy, I-y burmistrz inż. Piotr Drzewiecki. W imieniu Centr. Tow. Rolniczego wice-prezes Antoni Wieniawski.

Prezes Dzierzbicki zaproponował następujące prezydium Zjazdu: na przewodniczących pp.: Stanisława Jelowickiego z Częstochowy, dr. Antoniego Troczewskiego z Kutna i Edwarda Wegnera z Łodzi; na zastępców pp.: ks. kan. Kossowskiego z Włocławka, dyr. St. Szymańskiego z Zawiercia i L. Czerwińskiego; na asesorów pp.: A. Grohmana z Łodzi, R. Stanisławskiego z Łodzi, E. Wintera z Sosnowca, B. Chomicza i J. Tuliszkowskiego z Warszawy i Jana Urbankę z Księstwa Łowickiego; na sekretarzy pp.: Z. Przyjalkowskiego z Radomia i Jakóba Kona z Częstochowy.

Po krótkim przemówieniu przewodniczący p. Stanisław Jelowicki w

imieniu straży częstochowskiej przybił do drzewca sztandaru straży warszawskiej ryngraf z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej — Królowej Korony Polskiej.

Pierwszy referat p. t. „Ubezpieczenia Wzajemne, a straże”, wygłosił p. B. Chomicz.

Następny referat inż. Tuliszkowskiego p. t. „Straże Ogniowe w odrodzonej Polsce”, był niezwykle pouczającym. Prelegent wykład swój ilustrował, szkicami i modelami, zakończył go zaś projektem organizacji przyszłej hierarchii pożarniczej.

Jak już wspominaliśmy, dla zogniskowania działalności straży zalegalizowano ustawą Tow. św. Floryana, której tekst odczytano zebraniem.

Na tem obrady dnia 1-go zjazdu zamknęto, poświęcając resztę dnia wspólnej fotografii, którą dokonał p. Marjan Fuks, oraz Zabawie w parku Agrykola.

Program zabawy rozpoczęły popisy drużyny pożarnej skautów. Popisy te wywołały potężne brawa. Następnie wystąpiła straż warszawska w sile wszystkich oddziałów (pogotowia pozostały na czatach w remizach). Zbiorowe ćwiczenia wolne czyli giestowe wypadły niezwykle harmonijnie i malowniczo, wzbudzając podziw dla zgodności ruchów.

Zabawa udała się najzupełniej, a udział w niej kilkunastotysięcznych rzesz poważnie zasilił fundusz „Tow. ofiar wojny”.

W sobotę wedle programu o godz. 9-ej rano rozpoczął się w sali „Doliny” dalszy ciąg obrad Zjazdu. Przewodniczył z kolei p. Troczewski z Kutna.

Inż. Zagrodzki referował sprawę ubezpieczenia wzajemnych i akcję przeciwpożarową. Operując umiejętnie dużym materiałem statystycznym referent wykazał, jakie to znikome sumy ofiarowywano za czasów rosyjskich na cele przeciwpożarowe, (61540 rb. rocznie) a jakie kolosalne, nieproporcjonalne straty przynosił dla Królestwa Polskiego pożar (2,700,000 rb. rocznie).

Następnie w krótkim referacie, p. St. Futaszewicz przedstawił, jak z punktu widzenia bezpieczeństwa ogniowego, powinna być odbudowana wieś polska. A więc: o ile możliwości wznosić budowle murowane, pokrywać słomą, ale nasycając roztworem tłustej gliny, obsadzać domy drzewami liściastymi i przy każdym domu budować studnie.

Wreszcie p. Z. Kossowski mówił o emerytalnym zabezpieczeniu bytu pracownikom straży ogniowych i ich rodzin.

Po ukończeniu referatów przewodniczący otworzył nad nimi dyskusję w której zabierało głos kilkadziesiąt osób.

Pe zamknięciu obrad o godz. 2 po poł. na sali pozostają jedynie członkowie Tow. św. Florjana i dokonali wyborów do tej instytucji.

W godzinach popołudniowych delegaci Zjazdu zwiedzili urządzenie straży warszawskiej i stację filtrów miejskich.

Wieczorem, wszyscy uczestnicy Zjazdu byli w teatrze Wielkim na przed-

stawieniu „Kościusko pod Raclawicami.”

Wczoraj, w trzeci i ostatni dzień Zjazdu, obrady rozpoczęły się w Dolinie Szwajcarskiej o godz. 10-ej rano.

Referaty wygłosili: dr. J. Szymański o „Służbie sanitarnej w pożarnictwie”; kapitan-koniuszy straży warsz. T. Brochocki p. t. „Konie w straży ogniowej”, wreszcie p. Z. Gryzewski o „Życiu gospodarczym w straży ochotniczej”.

Po przerwie obiadowej odbyła się dyskusja, powzięcie uchwał i uroczyste zamknięcie zjazdu przez przewodniczącego.

Zjazd zakończyła wspólna kolacja składkowa.

Z widowni wydarzeń.

Komunikat niemiecki.

BERLIN. (BTW.) Urzędowo donoszą dnia 10 września.

Rosyjski teren walk.

Oprócz powtórnych ataków rosyjskich na wojska bawarskie pod Czerwiszczami nad Stochodem, położenie od morza, aż do Karpat jest niezmiennione.

W Karpatach kontynuuje nieprzyjaciół ataki swoje; na zachodzie od Szipot zyskał on na terenie, pozatem został on wszędzie odparty.

Na południu od Dorna Watry wojska niemieckie weszły w kontakt z siłami rumuńskimi.

Zachodni teren walk:

Bitwa nad Somme po onegdajszej przerwie w walkach, trwa w dalszym ciągu. Udar angielski, który nastąpił na froncie 15 klm. szerokości pomiędzy Thiepval a Combles załamał się o wytrzymały opór wojsk znajdujących się pod rozkazami generałów v. Marchalla i Kirchbacha.

W odcinku Barleux — Belloye krwawo odparci zostali Francuzi przez pułki generała v. Quast.

Na północnym zachodzie od Chaulnes podczas oczyszczania poszczególnych kawałków rowów wzięliśmy jeńców i zdobyliśmy sześć karabinów maszynowych.

Na prawe od Mozy rozegrały się nowe potyczki na południu od fortu Thiaumont i na wschodzie od Flery. Nieprzyjaciół, który wtargnął, odrzucony został za pomocą kontrnatarcia.

W walce powietrznej przeciwnicy nasi utracili w ostatnich dniach przeważnie nad Somme 9 latawców. Od naszego ognia obronnego 3 latawce. Kapitan Boelke zestrzelił 22-gi samolot nieprzyjacielski.

Bałkański teren walk.

Sylustria upadła. Straty Rumunów w ostatnich walkach przedstawiają się bardzo znacznie.

Na froncie macedońskim nie zaszły żadne wydarzenia o znaczeniu szczególniejszym.

Pierwszy generał kwatermistrz LUDENDORFF.

Komunikat austriacki.

WIENIĘ. (B.T.W.) Urzędowo donoszą dnia 10-go września:

Wschodni teren walk:

Front przeciwko Rumunii.

Położenie jest niezmiennione.

Front wojsk generała kawalerji arcyksięcia Karola:

Atak nieprzyjacielski na stanowiska nasze na zachodzie od doliny Cibo został odparty.

W Galicji wschodniej nastąpił spokój. Pozatem nie zaszły żadne wydarzenia.

Front wojsk generała-feldmarszałka księcia Leopolda Bawarskiego.

Miejscami cokolwiek ożywiona działalność bojowa.

Nad dolnym Stochodem w ogniu zatorowym artylerji naszej załamał się atak nieprzyjacielski.

Włoski teren walk.

Na froncie Pobrzeża płaskowzgórza Karstu, oraz oszańcowania mostowe Tolmeinu znajdowały się w silnym ogniu artylerji nieprzyjacielskiej.

Ożywiona działalność artylerji i patroli na poszczególnych odcinkach frontu tyrolskiego trwa.

Na północy od doliny Travignolo wojska nasze zburzyły wysunięte prakrycie nieprzyjacielskie i nie straciwszy ze swej strony ani jednego człowieka, zadały Włochom znaczne straty.

Południowo-wschodni teren walk.

Nic nowego.

Zastępca szefa sztabu generalnego von HOFFER

Feldmarszałek-porucznik.

Walki na Zachodzie.

BERN. (BTW.) Stegemann pisze w dzienniku „Bund”: Bitwa nad Somme wcale nie została jeszcze zakończoną i kontynuowana jest obecnie z potęgającą się gorliwością, chociaż związana jest z okresami czasu, które prawdopodobnie w planach operacyj nie były przewidziane. Już w czerwcu generał de la Croix wspominał o tem, że kawalerja francuska znajdzie sposobność, stosownie do swego dawnego przeznaczenia, atakowania konno. Dzisiaj dywizje kawalerji francuskiej stoją w pogotowiu na wschodzie od Montdieliez, aby ruszyć naprzód przez drogę Roye — Peronne, gdy stanowisko niemieckie zostanie wzięte szturmem. Jest to cel, który tymczasem nie został jeszcze osiągnięty. Także i Anglicy, którzy niezrozumiały sytuacji już w lipcu sprowadzili kawalerję, są również przygotowani do rzucenia jej, gdy zostanie wzięta szturmem linia Combles-Bapaume. Lecz i to również byłoby niezrozumieniem sytuacji, albowiem bitwa nad Somme po ujednostajnieniu ofensywy koalicji jest nie zaprzeczenie jedynie akcją częściową, wobec czego sukcesy, osiągnięte przez Anglików i Francuzów należy rozważać jedynie w oświetleniu sytuacji ogólnej.

Nie zdołano przełamać frontu.

BERLIN. (BTW.) Sprawozdawca wojenny „Taegl. Rund.”, reasumując wyniki czterodniowych zaciętych walk po obydwóch stronach Somme, dochodzi do wniosku, że na froncie o szerokości 50 klm. nieprzyjaciół w niektórych miejscach zdołał wtargnąć do blisko 10-ciu zupełnie zburzonych linii czołowych, natomiast nigdzie nie zdołał przełamać frontu niemieckiego.

